

אהבה בלי גבולות

הענבר היא אבן חן שנוצרת מהתאבנות שרף עצים במעבה האדמה. החן שלה מכוסה בשכבות רבות, וכדי לגלותו צריך להיטיב להתבונן פנימה, למעמקים. עמותת עינבר, שעורכת מפגשי היכרויות לבעלי מוגבלויות, שמה לה למטרה לסייע לאנשים לגלות את היופי הכלוא לעתים בגוף עם מוגבלות וקושי

אילה יבגי | איור: נחמה שפילמן. תמונות באדיבות המרואיינים

נטופה שבגליל התחתון". בעבר עבדה לורי במשרד הביטחון בושינגטון בניתוח צילומי אוויר וצילום מפות. "כאם טרייה לשני קטנטנים, מהר מאוד הבנתי שלאחר כיסוי הוצאות מטפלת או מעון אני נשארת עם סכום מגוחך, ולכן נשארת בבית. המגורים במצפה נטופה היו נכונים

בראש עמותת עינבר עומדת כיום לורי גרונר (53), נשואה, אם לשבעה וסבתא לשמונה. לורי הגיעה לעמותה אחרי שמהלך חייה הכשיר אותה לכך, כדבריה. היא נולדה וגדלה בארצות הברית, "עלינו לארץ בשנת 1986, בלי כל קרובי משפחה שמצפים לנו בארץ", מספרת לורי, "ובמשך שנים עשרה שנה גרנו במצפה

לחזור הביתה לבת זוג. נטע ושאולי עינברי ברגע מרגש בחתונתם

למשפחת גרונר כעולים חדשים, אך עם השנים הם חיפשו מקום עם אוכלוסייה הטרוגנית יותר. כך הם הגיעו לזיכרון יעקב. "לאחר המעבר לזיכרון התחלתי לבדוק אפשרות חזרה למעגל העבודה", מספרת לורי. "הכירו לי בחור אתיפי שהקים בחדרה עמותה שמטרתה לעזור לבני הקהילה בעיר. במשך עשור הייתי מעורבת בגיוס כספים לעמותות שונות, בעיקר עמותות התומכות בבני הקהילה האתיופית". "האחריות של מנהל עמותה היא אדירה", היא מדגישה. "פרויקט עם כוונות נהדרות ושאיפות שבאמת יש להן מקום במציאות יכול להתרסק בלי גיוס משאבים נכון, אך הכסף לא יענה את הכול. גם כשהכסף נתון, התנהלות כושלת יכולה להפיל מהלך שמושתת על כוונות נהדרות, כך שהתחושה שלי הייתה שיש לי בידיים אחריות אדירה".

צירוף מושלם

העיסוק מילא את לורי ונתן לה סיפוק רב, אך היא הגיעה למצב שבו הרגישה שחוקה ועייפה מניהול העמותה. "היה בי דחף לעשות שינוי תעסוקתי ולהוריד מן המתח הכרוך בהתעסקות בכספים. באותה תקופה ראיתי בצער בתים רבים מתפרקים, ולכן החלטתי ללמוד ייעוץ זוגי. אני רואה בתחום דיני נפשות ממש - יועץ זוגי נכשל ומשפחה מתפרקת". לקראת סוף הלימודים הגיעה לדואר האלקטרוני של לורי הודעה מארגון עינבר, אשר עוסק בהיכרות עם אנשים עם מוגבלויות, בבקשה שתיקח חלק בהקמת עמותה. הגוף היה קיים כבר שנתיים, ולאחר פעילות נמרצת של מתנדבים התקבלה החלטה שהגיע הזמן להקים עמותה, לבסס את הפעילות ולהרחיבה. "הצירוף היה מושלם בשבילי",

אומרת לורי בחיך, "גוף שרוצה להתמסד כעמותה ובנוסף לכך מתמקד בזוגיות, בעוד שלי יש יעד מתאים בשני התחומים גם יחד". למה צריך עמותה מיוחדת להיכרות לבעלי צרכים מיוחדים? אחרי הכול בעיית הרווקות המאוחרת חוצה את כל שכבות האוכלוסייה. "בעיית הרווקות המאוחרת אכן קיימת בכל המגזרים ובכל האוכלוסיות", מאשרת לורי, "אלא שהרווקים בעלי המוגבלויות הם שקופים לעניין הרווקות. אנחנו פשוט לא רואים אותם כמושא לנישואין, וכאן ראוי שתידלק לכל אחד ואחת מאיתנו נורה אדומה". למה את מתכוונת כשאת מכנה אותם "רווקים שקופים"? "אתן לך דוגמה מחיי היומיום: שבת בבוקר. לעזרת הנשים נכנסת בחורה בגיל מתאים לנישואין או אחרי גיל הנישואין המקובל בציבור

שלנו. רבות מן המתפללות תעלינה בזיכרון רווקים שעשויים להתאים לה. אך אם תיכנס בחורה עם אותם הנתונים כשהיא ישובה בכיסא גלגלים, היא תהיה שקופה מבחינת ציבור המתפללות ומבחינת החברה כולה בכל הנוגע לזוגיות. אני רואה בזה מצב שחייב להשתנות. "את ההשקפה הזאת אני מביאה איתי לקהילה שבה אני גרה, מתוך ניסיון ליצור שינוי. המצב כבר טוב יותר אם הבחורה הנכה אכן הצליחה להגיע לעזרת הנשים, משום שבמרבית בתי הכנסת עזרת הנשים אינה נגישה", היא מוסיפה בנימה של צער.

תופעה נוספת שלורי מצביעה עליה בכאב היא שהאגודה מחפשת מקומות למפגשים, ודווקא בתי הכנסת גובים סכומים נכבדים תמורת השכרת המקום: "אגודת הסטודנטים של בר-אילן, לדוגמה, נותנת לנו את המקום בחינם, ויש מקומות נוספים שרואים את החשיבות ומאפשרים לנו לקבל אכסניה בלי לגבות תשלום".

עינברי עינברי

שמה של העמותה קשור באדם מיוחד בשם שאול עינברי, אשר יחד עם חברו הרב שלומי אלדר מחיפה הקימו את המיזם. זה קרה בלילה אחד ארוך, שראשיתו בכאב ודמע וסימום בהקמתה של עינבר. שאולי עינברי (47) הוא גבר הלוקה בשיתוק מוחין שהגיע רחוק מאוד בזכות כוח רצון ואמונה. הוא הוסמך לרבנות על ידי הרב ביגמן מיישיבת הקיבוץ הדתי, ואף הוציא לאור ספר שו"תים בנושאים העולים מתוך מציאות עם מוגבלות.

עינברי עשה דרך שנראה היה שלהתקדמות בה אין גבול, כל עוד יש בו את הרצון והנחישות, אולם כשהגיע לגיל שבו מרבית חבריו נישאו ובחיי לא הייתה לכך כל נגיעה, הוא הרגיש שהמוגבלות מותירה אותו מחוץ לחברה. גם הוא, כמו חבריו בני גילו, רצה לחזור הביתה אחרי יום לימוד בשייבה אל בית ובת זוג. עם תסכול גדול ורצון לשנות, הגיע עינברי לביקור אצל ידידו הרב שלומי אלדר, ועוד באותו הלילה נולד הרעיון של מפגשי היכרות לבעלי מוגבלויות. הם שלחו לרשימות התפוצה שלהם הודעה על כוונתם לערוך

עינברי עשה דרך שנראה היה להתקדמות בה אין גבול, כל עוד יש בו את הרצון והנחישות

מפגשי היכרות, ובשעה שמונה בבוקר התיבה של השניים הייתה מלאה תגובות תומכות והטלפון לא הפסיק לצלצל. היה ברור שהמציאות ממש דורשת זאת וזו אינה מצוקת יחיד. "לקחתי על עצמי את הובלת העניין בפועל, אבל אשתי יונינה מאז ומתמיד מעורבת מאוד במרכז העשייה", מספר הרב אלדר. "לא הכרנו לפני כן את עולמם של אנשים עם מוגבלויות. אבל הפניות של האנשים, ובעיקר המפגש הראשון שהתקיים כחודש וחצי לאחר מכן, חשפו אותנו לקהילה של אנשים מיוחדים ונפלאים, עם רצונות בריאים כמו של כל אדם. "ההסתכלות שלנו עליהם השתנתה כליל באותו יום, ומאז ועד היום יותר יותר. הרושם החזק הזה הביא לנו את האמונה שעם כל המורכבות - זוגיות לבעלי מוגבלויות היא דבר אפשרי, שיש לשאוף אליו ולדחוף אליו. כי מתחת לכל אותן מורכבויות יש רצון פשוט וטבעי שיכול לגבור על הכול. האמונה הזאת היא מה שמניע אותנו מאז, וזכינו ב"ה להרבה שותפים נפלאים שהתחברו לחזון הזה והצטרפו אלינו", הוא מסכם. את הפגישה הראשונה קיימו ברמת גן, בדירתה של ליה ברוק, שהתארכה לא מזמן ועומדת לפני נישואין (ראי מסגרת).

משנכנסו עשרים חברה לדירתה של ליה ברוק ובחוץ המתינו רבים שלא נותר להם מקום, היה ברור שצריך להעביר הילוך וליצור מסגרת מסודרת ומאפשרת. "במשך שנתיים התקיימו הפעילויות על בסיס מתנדבים בלבד", אומרת

SALE
BIANCONERO

רעננה
148 אחוזה
טל. 09-9743777
BIANCONERO

אילת
גלריית המעצבים
טיילת המלך שלמה
טל. 08-6588378

בני ברק
חדר תצוגה
הירקון 35 בית טימן
טל. 03-5700936
052-3466542

ירושלים
גלריית המעצבים
קניון מלחה
טל. 02-6287997

צילום: אלה רבי

אשתי תמיד מעורבת במפגשים. הרב אלדר ואשתו יונינה, ממקימי העמותה

את האווירה ולדאוג שתהיה זרימה. מנכ"לית עמותת עינבר עמותת זוגיות, צירוף מושלם. לורי גרובר, את השדכנים גם מראיינים משתתפים חדשים ומוסיפים אותם למאגר האינטרנטי. "כיום יש לנו בעיה קבועה של מחסור בנשים. אפשר לתת לכך מגוון סיבות, אך בשורה התחתונה אני רואה כמטרה עליונה לעודד נשים להצטרף למפגשים. יש לנו גם סדנאות שפונות אך ורק לנשים, שהמטרה שלהן היא בניית ביטחון עצמי, דימוי גוף, אינטימיות, נשיות ואפילו סטיילינג. אם אישה תגיע לדייט ראשון בלי מוכנות טובה - לא יהיה דייט שני".

"לאחרונה התקיים קורס של עשרים וחמישה מפגשים שהסתיים ב"ה עם זוג נוסף שעומד להינשא", אומרת לורי בשמחה. "הקורס מתקיים במבנה המדרשה בקמפוס בבר-אילן ופונה לבעלי מוגבלות גופנית וחושית. יכולנו לקיים את המפגשים בבית איזי שפירא, אך במודע בחרנו לקיים אותם במקום שבו מצויה כלל האוכלוסייה."

מגבלה פיזית או חושית. למשל, אחת הסדנאות עסקה בשאלה איזה מקום לתת לעניין המוגבלות. כשבחור או בחורה מתלבטים כיצד לספר את הנרטיב הפרטי שלהם במפגש הראשון, האם עליהם להתמקד בכוחות וביכולות או לצאת מן המקום של הקושי.

"כמו כל אדם מהשורה, גם מי שלוקה בגופו רוצה להגיע לפגישה עם בן או בת זוג ולהיות עסוק באדם שהוא, ולא להיות כבול כל העת למוגבלות ולקושי. הסדנאות מקנות כלים להעצמה אישית, כדי שאנשים יבואו לפגישה עם בן זוג ממקום של מסוגלות."

בלי להניף שלטים

בכל מפגש של 'עינבר' מחלקים את החבר'ה לקבוצות קטנות או לזוגות, והשדכנים המתנדבים מסתובבים ועושים חיבורים שבראשיתם הם מלאכותיים ולעתים לא זורמים. תפקיד המתנדבים והשדכנים לחמם

לורי. "כדי ליצור מפגשים איכותיים עם בעלי מקצוע מתחום הזוגיות ייסדנו אגודה מסודרת, שמגייסת כספים ומביאה מעבירי סדנאות בתשלום". במהלך המפגשים פגש שאולי את נטע, והשניים נישאו בטקס מרגש ושמח.

מה עורר את הצורך בסדנאות בנושא הזוגיות, פרט למפגש החברתי?

"הצורך עלה מהשטח. הבנו שלא מספיק לקחת שני אנשים ולתת להם אפשרות להכיר. חשוב מאוד להקנות להם את היסוד שיאפשר זוגיות, והליווי לאחר מכן חשוב לא פחות. מטרת הסדנאות היא לתת כלים שיסייעו בבניית הזוגיות. הסדנאות עוסקות בדרכים ליצירת שיח משמעותי, ומעבר לכך אלו כלים הנכונים לכל בחור או בחורה בלי קשר ללקות.

"במקרה של החבר'ה שלנו, אנחנו נוגעים כמוכּוּן בסוגיות שעולות מתוך המורכבות שמתעוררת אצל אדם עם

כולם ראויים לאהבה

ליה ברוק (34), בעלת תואר ראשון בספרות ישראל ובפילוסופיה ועובדת בספרייה לחינוך באוניברסיטת בר-אילן, נמצאת בימים אלה לקראת חתונתה עם נתנאל, מספרת

יש לי שיתוק מוחין (C. P.) ואני נעזרת בכיסא גלגלים. אומרים שקשה זיווגם של ישראל כקריעת ים סוף, וכמו רבים גם אני חוויתי את הקושי. לכן, לפני כחמש שנים הגעתי לעמותת עינבר, והמפגש הראשון של עינבר התקיים בביתי. כחלק מפעילות העמותה זכיתי לקחת חלק בקורס העוסק בהכנה לזוגיות בשיתוף בית איזי שפירא. הקורס סייע לי רבות בבניית הביטחון העצמי, בקבלת העצמי ובהכרה שקיימים בי כוחות ומסוגלות לעשייה ולבנייה אם רק ארצה בכך. אני חייבת לציין שהגעתי אל הקורס מאוד ספקנית ולא האמנתי שאצא ממנו עם בן זוג ועם זאת, מעולם לא חדלתי להאמין באהבה.

את נתנאל, בן זוגי המקסים והמתנה הגדולה של חיי, זכיתי להכיר עוד לפני הקורס. זאת משום שרבים, שאינם קשורים זה לזה, ניסו להכיר בינינו בכל דרך אפשרית. ואכן היינו בקשר תקופה מסוימת, אך נפרדנו מסיבות הקשורות במגבלות השונות שלנו.

הקורס הפגיש בינינו שוב וסייע לנו לראות זה את זה מעבר למגבלה. מעניין שאפילו המרצה ראה את ההתאמה, כפי שראו מכרים רבים, והעלה זאת בפנינו. מאחר שנתנאל לא יזם, החלטתי אני להציע לו לחדש את הקשר - והאהבה פרחה. בעזרת ה' אנו עתידים לעמוד מתחת לחופה באלול הקרוב.

לי ולנתנאל יש מסר חשוב להעביר למי שמחפשים את החצי השני באשר הם: כולם ראויים לאהבה, בלי קשר לגיל או למגבלה זו או אחרת. אחרי הכול, לכל אדם יש מגבלה כלשהי שיכולה להיות ניכרת לעין או סמויה. לאהבה יש פנים רבות, וצריך להאמין שהיא אכן בוא תבוא, להאמין שהכול אפשרי ושדבר בחיינו אינו קורה לשווא. הכול מה' יתברך, גם הגעתנו לעולם עם מגבלה.

האמונה בבורא עולם וקבלת המציאות מתוך אהבה הן המפתח להקמת בית בישראל.

מאחלת לכול קבלת העצמי והזולת מתוך אמונה,

ליל אה, אה

מוגבלויות ראויים לקבל התייחסות שווה. בתהליך איטי, אך מורגש ומבורך, יותר ויותר מקומות נעשים מודעים ונרתמים למאמץ לארח את משתתפי הסדנאות."

מלבד סיפורם של נטע ושאוּלי. ישנם עוד סיפורי הצלחה?

"לפני פסח האחרון שמחנו עם שני זוגות טריים שהתארסו ועומדים לפני חתונה. אחד מן הזוגות הם ליה ונתנאל, שיצאו בעבר וחזרו לזוגיות בעקבות מפגש מחודש בקורס. בכל מפגש יש לפחות שניים או שלושה זוגות שמחליפים מספרי טלפון".

"מובן שכולנו מייחלים להצלחה מלאה, כלומר זוגיות לחיים" מציינת לורי, "אך גם הדרך לשם היא הצלחה. עצם היותם במעגל הדייטים בגיל המתאים והמקובל לכך מנרמלת לרבים את החיים, שבכל אפיק אחר הם נורמטיביים לגמרי. חברה שסיימו תיכון, למדו לתואר ראשון, שני ושלישי ועובדים במסגרות רגילות, וזה המקום היחיד שנותר בשבילם בסוג של ואקום. אך יש תנועה בכיוון נכון ועם הזמן המודעות החברתית גדלה ונעשית מאפשרת יותר, והמאמץ שלנו הוא להאיץ את המהלך הזה ולהעצים אותו".

האם ישנה פתיחות לקבל כל שידוך, בלי קשר לעניין המוגבלות?

"כמו בכל חברה, גם בתוך האוכלוסייה המוגבלת ישנה היררכיה. רבים מחפשים נכות וזהה לשלהם, ובסדנאות אנחנו מעבירים מסר שנכון לחפש את מי שמשלים אותך, בממדים פנימיים ונפשיים, אך גם בהיבט של המוגבלות.

"היה לנו מקרה מאוד מיוחד, של בחורה מקסימה ויפהפייה עם נכות מאוד קלה. כמובן שהיא הייתה מחוזרת על ידי כל הבנים. היא נשאלה מדוע היא בכלל מגיעה, <

הכול אפשרי. ליה ונתנאל מאורסים

למשפטים בבר-אילן. הקורס אקדמי באופיו, "המשתתפים מוזמנים להתבוננות במציאות חיהם בעין פסיכולוגית וסוציולוגית, אך זה הפך כמובן למקום עם הרבה נגיעה אישית וטיפולית. רבים מהמשתתפים הם בוגרי האוניברסיטה ומגיעים למגרש ביתי ומוכר. יש זוגות שמגיעים מוקדם יותר ויוצאים לשתות יחד קפה, התנהלות רגילה ומקובלת של חברה בני גילם".

לדבריה של לורי, השינוי החברתי נעשה כאן בשקט, בלי לעמוד בצמתים ובלו להניף שלטים. "יש כאן אמירה ברורה שבעלי

**לכל אדם יש מגבלה
כלשהי שיכולה להיות
ניכרת לעין או סמויה.
לאהבה יש פנים
רבות, וצריך
להאמין שהיא
אכן בוא תבוא**

יש כאן אמירה חשובה לגבי האוכלוסייה המיוחדת הזאת, ויש לנו עניין שעצם קיום המפגשים בתוך חלל האוניברסיטה יסייע לעניין המודעות.

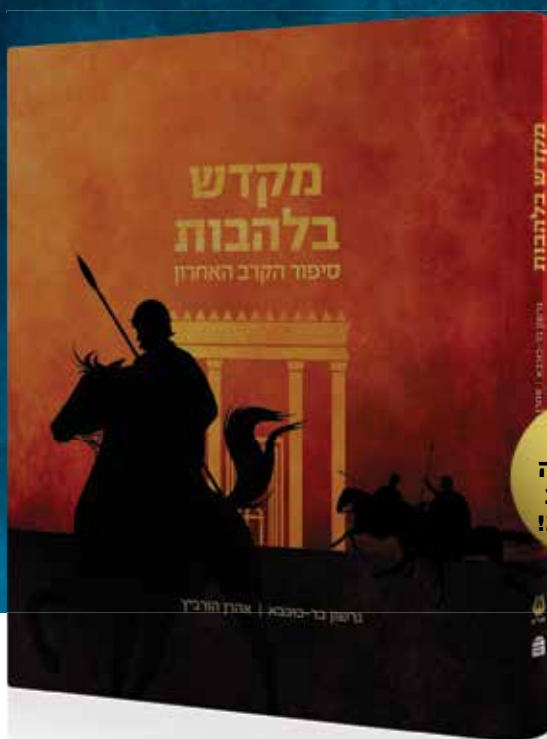
"אני מציינת בכל במה אפשרית את ראש המדרשה, ד"ר טובה גנזל, שדאגה לנו לכיתה מונגשת בלי שביקשנו. היא דאגה לפרק את השולחנות הקבועים ולא נחה עד שניתן מענה לכל סוג של כיסא גלגלים. היא מצדה ראתה זאת כעשייה מובנת מאליה, וטענה שכל עוד אין במקום כיתה מונגשת היא לא יכולה להחזיק במשרת ראש המדרשה".

את הקורס בנה ד"ר בני הוזמי שמלמד על מוגבלות בבית הספר לעבודה סוציאלית ובפקולטה

מקדש בלהבות

סיפור עוצר נשימה של גבורה,
דרמה, הטעיה ותקווה שנכזבה

מאת ד"ר גרשון בר כוכבא ואהרן הורוביץ

ספר חובה
לשלושת
השבועות!

בספר "מקדש בלהבות" מציגים לראשונה ד"ר גרשון בר כוכבא ואהרן הורוביץ תמונה מפורטת ומרתקת של מהלכי המצור הרומי ועד לחורבן בית שני, לצד עושר הממצאים הארכיאולוגיים שנחשפו לאחרונה בעיר דוד.

מאחר שהנכות שלה כמעט אינה ניכרת. היא השיבה שהעולם של השידוכים מוכר לה וברור לה שאין לה שם כל סיכוי.

"היא הגיעה לכל הסדנאות וכעבור זמן הכירה באוניברסיטה בחור שאינו בעל מוגבלות ונישאה לו. למרות שבסופו של דבר היא לא נישאה למישהו מהעמותה, היא התקשרה לשלומי והודתה לו. היא טענה שלעמותה היה חלק משמעותי בהקמת הבית שלה, מאחר שהשתתפות בסדנאות היא

טהרה מונגשת

עד היום נבנו ברחבי הארץ כעשרים וחמישה מקוואות מונגשים באופן מלא (כלומר, עם מעלון). את כל המידע ניתן למצוא באתר האינטרנט של המשרד לשירותי דת, בתוך "מבני דת ועיהובין" תחת הלשונית "שירותי המשרד".

סגן השר לשירותי דת, הרב אלי בן דהן, שם דגש על הנגשת מקוואות לנשים ברחבי הארץ. הוא הורה כי עד אמצע 2015 על הצוות במשרד לפעול לכך שייבנה לפחות מקוואה נגיש אחד בכל עיר גדולה. במקביל לכך מושלמת בימים אלה תכנית הנגשה כלל ארצית למקוואות. כמו כן מושם דגש על עניין העיצוב והאווירה במקוואה, ובימים אלה עורך המשרד את תחרות המקוואה היפה בישראל.

התמונה באדיבות מקוואה.נט

שאפשרה לה לרכוש כלים לזוגיות בריאה".

האם השוני אכן יוצר השלמה?

"לעתים זה ממש כך. באחת השבתות ראיתי את ההשלמה לנגד עיניי ממש. דמייני בחורה שהיא נמוכת קומה וישובה בכסא גלגלים. בחורה מדהימה, עצמאית, נוהגת ברכב ועובדת כמורה, ועם זאת הנכות שלה בולטת לעין מאוד. לידה יושב בחור עיוור, ודווקא המגבלה שלו היא זו שמאפשרת לה להעביר במאת האחוזים את החוזקות שלה. הוא לא רואה את הגוף, הוא שומע את הנפש.

"אני חושבת לעצמי על כל אותם מפגשים שבהם היה כל אחד מאיתנו נתרם מהבחירה בעיוורון סלקטיבי, לבחור לראות את מה שמשמעותי ומהותי כחלק מאישיותו של האדם ולהתעלם מן המסכים שגורמים לנו לשיפוטיות לא בריאה".

אחרי החתונה

לא הכול ורוד בעמותת עינבר. "לאחרונה היה לנו זוג שהחליט להינשא לאחר חודשיים של היכרות. הצוות גילה דאגה רבה בגלל הקצב המהיר, על אף שזה קורה אצל רבים שאינם בעלי מוגבלות ולרוב אנשים מקבלים זאת. לאחר כחודש ובשל התערבות ההורים הזוג החליט על פירוק הקשר. בעקבות המקרה הזה אנחנו מתכוונים לפתוח סדנה להורים".

ומה קורה בשלב הבא, כשהזוגיות מתמסדת והשאלות והקשיים לא פוסקים? איך העמותה מסייעת בשלב זה?

"כשמגיעים לזוגיות בת קיימא אכן מתעוררות שאלות לא פשוטות. למשל, כשאחד מבני הזוג

אינו מסוגל לאינטימיות, אישה שאין לה את האפשרות לעשות בדיקת טהרה, והיכן מתגוררים כך שיהיה מקווה נגיש בסביבה. מה אם יש לאחד מבני הזוג מטפל, או אולי לשניהם, והזוגיות הופכת לשלישייה או לרביעייה? מה עם היכולת האמיתית לשאת בנטל גידול הילדים? השאלות קשות ומורכבות, אך לא פוטרות אף אחד מאיתנו מלהניע את הגלגל ולאפשר חיים מלאים, תוך כדי ניסיון אמיץ לפתור אותן".

כיצד הקהילה יכולה להירתם לעניין?

"בלקחת אחריות והרחבת המודעות לזוגות עם מוגבלות, כך שהם יהיו חלק מן הקהילה בכל מובן. לדוגמה, אם מחליטים לצאת לטיול מטעם הקהילה, המסלול שנבחר חייב להיות מונגש, אלא אם התייעצו קודם לכן עם בעלי המוגבלות והם נתנו את הסכמתם. שלא להשתתף באופן חד פעמי. מוסדות הקהילה חייבים להיות נגישים וכדאי לקחת בחשבון בתים נגישים שיאפשרו לנו שלא להחמיץ היכרות עם אנשים רק בשל בעיית נגישות.

"היום ברור לנו שהתהליך רק מתחיל לאחר שב"ה נולד שידוך. הליווי של הזוג הוא המפתח להצלחה ולקהילה כולה יש אחריות להצלחה". איך את רואה את עתידך? מה התחנה הבאה שלך?

"החלפתי מקומות עבודה רבים, אך כאן ברור לי שאני נשארת. באופן רשמי אני עובדת בארבעים אחוזי משרה, אבל זה מעסיק אותי תעסוקה מלאה. בעיניי זה צו השעה וכולנו צריכים להיות מגויסים אליו, ובע"ה נראה זוגות רבים מגללים את עצמם אל החופה".